

Domov

vstoupím, branka známě skřípne

a já s ní s chutí prásknu

otevřu dveře

a zase žasnu

ta vůně se nemění, je pořád stejná

vanilka, koření

včel jsou tu hejna

bzučí ve stromech

tak kvetoucích něžně

pořádný stůl, který stojí tu dávno

a kamna, ve kterých dřevo praská

ruce tak jemné mne pomalu hladí

oči, jenž všechno ví, beze slov radí

tady je úcta, víra i láska

sedám na lavičku, hrnek je otlučený

dívám se do očí jediné ženy

se kterou můžu jen mlčet a být

vždycky když odcházím, už vím, jak žít

co ještě víc měla bych říci k tomu?

tady jsem v bezpečí

přišla jsem domů